

یعقوب باب ۴

علاقه به مادیات

۱ علّت نزاعها و دعوایی که در میان شما وجود دارد چیست؟ آیا علّت آنها خواهشهای نفسانی شما نیست، خواهشهایی که در تمام اعضای بدن شما در جنگ و ستیز هستند؟ ۲ شما در حسرت چیزهایی هستید که ندارید، برای آن حاضرید دیگران را بکشید. حسد می‌ورزید، ولی نمی‌توانید آنچه را که می‌خواهید به دست آورید، پس با یکدیگر به جنگ و نزاع می‌پردازید. شما آنچه را که می‌خواهید ندارید چون آن را از خدا نخواستید. ۳ اگر از خدا هم بخواهید، دیگر حاجت شما برآورده نمی‌شود، چون با نیت بد و به منظور ارضای هوسهای خود آن را می‌طلبید. ۴ ای مردمان خاطی و بی‌وفا، آیا نمی‌دانید که دلبستگی به این دنیا، دشمنی با خداست؟ هرکه بخواهد دنیا را دوست داشته باشد، خود را دشمن خدا می‌گرداند. ۵ آیا تصوّر می‌کنید کلام خدا بی‌معنی است، وقتی می‌فرماید: «خدا به آن روحی که خود در دل انسان قرار داده، بشدّت علاقه دارد و نمی‌تواند تمایل انسان را به چیزی جز خود تحمل نماید؟» ۶ اما فیضی که خدا می‌بخشد، از این هم بیشتر است، چون کلام او می‌فرماید: «خدا با متکبران مخالفت می‌کند و به فروتنان فیض می‌بخشد.»

۷ پس از خدا اطاعت کنید و در مقابل ابلیس مقاومت نمایید تا از شما بگریزد. ۸ به خدا تقرّب جوید که او نیز به شما نزدیک خواهد شد. ای گناهکاران، دستهای خود را بشوید. ای ریاکاران، دلهای خود را پاک سازید، ۹ ماتم بگیرید، گریه و ناله کنید. خنده شما به گریه و شادی شما به غم مبدّل شود. ۱۰ در پیشگاه خدا فروتن شوید و او شما را سرافراز خواهد ساخت.

نسبت به دیگران داوری نکنید

۱۱ ای برادران، از یکدیگر بد نگوئید. کسی که به دیگری بد بگوید و یا نسبت به او داوری کند از شریعت بد گفته و آن را محکوم ساخته است. اگر نسبت به شریعت داوری کنی، تو داور شریعت شده‌ای و نه بجا آورنده آن. ۱۲ قانونگذار و داور یکی است، یعنی همان کسی که قادر است انسان را نجات بخشد یا نابود سازد. پس تو کیستی که درباره همسایه خود داوری می‌کنی؟

لاف زدن

۱۳ ای کسانی که می‌گوئید: «امروز یا فردا به فلان شهر می‌رویم و در آنجا تجارت می‌کنیم و سود فراوان می‌بریم.» ۱۴ ولی نمی‌دانید فردا چه خواهد شد، حیات شما مثل بخاری است که لحظه‌ای دیده می‌شود و بعد از بین می‌رود. ۱۵ در عوض آن، شما باید بگوئید: «اگر خدا بخواهد ما زنده می‌مانیم تا چنین و چنان کنیم.» ۱۶ شما از خودستایی لذت می‌برید و این صحیح نیست.

۱۷ بنابراین کسی که بداند نیکی چیست و نیکی نکند، گناه کرده است.